

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžf/100/2013
Identifikačné číslo spisu: 7012200353
Dátum vydania rozhodnutia: 29.10.2014
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Kováčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2014:7012200353.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Jozefa Milučkého, v právnej veci žalobcu: HOPE TRADE, s.r.o., so sídlom Tyršovo nábrežie 11, Košice, IČO: 36 584 118, zastúpeného JUDr. Dušanom Antolom, advokátom so sídlom Zbrojničná 12, Košice, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1040601/1/39019/2011 zo dňa 23. februára 2012, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/57/2012-26 zo 6. júna 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/57/2012-26 zo 6. júna 2013 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom č.k. 6S/57/2012-26 zo 6. júna 2013 Krajský súd v Košiciach podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 1040601/1/39019/2011 zo dňa 23. februára 2012, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Colného úradu Košice č. 30255/2011-5633 zo dňa 20. októbra 2011, ktorým bol žalobcovi dodatočne vymieraný colný dlh v celkom výške 796,47 Eur, pozostávajúci z cla na priemyselné výroby vo výške 28,70 Eur, spotrebnej dane z tabakových výrobkov vo výške 640,60 Eur a dane z pridanej hodnoty vo výške 127,17 Eur. Dôvodom vydania rozhodnutia v colnom konaní bolo nesprávne nomenklatúrne zatriedenie dovážaného tovaru. Žalobca v písomnom colnom vyhlásení ev. č. 0524210907844 zo dňa 8. apríla 2009 (ďalej len „JCD“) tovar zatriedil do podpoložky Kombinovanej nomenklatúry (ďalej len „KN“) 2403 99 90 (tabak, ktorý nie je určený na fajčenie) so zmluvnou sadzbou cla vo výške 16,6% a sadzbou dane z pridanej hodnoty vo výške 19%. Predmetný tovar mal byť podľa žalovaného zatriedený do podpoložky KN 2403 10 10 (tabak určený na fajčenie) so zmluvnou sadzbou cla vo výške 74,9%, sadzbou spotrebnej dane z tabaku vo výške 64,06 Eur/kg a sadzbou dane z pridanej hodnoty vo výške 19%.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že rozhodnutie a postup správneho orgánu bol v súlade so zákonom. Poukázal na to, že pri posudzovaní nomenklatúrneho zatriedenia tovaru sa vychádza zo všeobecných pravidiel na interpretáciu KN, ktorá vychádza z harmonizovaného systému opisu a číselného označovania tovaru (ďalej len „HS“), zo znenia príslušných položiek k triedam a kapitolám spoločného Colného sadzobníka, znenia položiek a podpoložiek HS a KN, ako aj z textov, vysvetliviek HS a KN v znení platnom v čase dovozu. V úvodných ustanoveniach nariadenia Komisie č. 1031/2008, ktorým sa mení a dopĺňa príloha 1 k nariadeniu Rady (EHS) č. 2658/87 o colnej a štatistickej nomenklatúre a o Spoločnom colnom sadzobníku sú v oddiele 1 uvedené všeobecné pravidlá na interpretáciu KN (ďalej len „VIP“), ktoré sa uplatňujú chronologicky od č. 1 až po č. 6 a táto postupnosť musí byť pri určovaní správnej podpoložky KN presne dodržaná. V zmysle VIP č. 1 názvy tried, kapitol a podkapitol majú len orientačný charakter a z toho dôvodu tieto názvy nemajú žiadny právny význam pri zatriedovaní tovaru. Na právne účely sa zatriedenie určuje podľa znenia položiek a príslušných poznámok k triedam alebo kapitolám, ak tieto položky alebo poznámky nevyžadujú inak. Znenie položiek a poznámok je nadradené, pričom pri zatriedovaní tovaru sa najprv uplatňujú poznámky k triede a následne ku kapitole, ktoré špecifikujú, aký tovar je do príslušnej triedy alebo kapitoly zatriedený a aký tovar je vylúčený.

Podľa krajského súdu z deklarovaneho opisu predmetného tovaru v písomnom colnom vyhlásení („ovocné prísady do vodných fajok“), konkretizujúceho jeho použitie vo vodných fajkách, vyplýva, že daný tovar je určený na fajčenie. To, že dovezený tovar bol určený na fajčenie pre vlastnú potrebu, potvrdil aj konateľ žalobcu.

Znením položky HS 2403 „ostatný spracovaný tabak a spracované náhradky tabaku homogenizovaný alebo rekonštituovaný tabak; tabakové výťažky a esencie“ je do tejto položky zatriedený tabak spracovaný iným spôsobom ako tabak položky HS 2401 (nespracovaný tabak a tabakový zvyšok) a 2402 (cigary, cigárky a cigarety). Na úrovni podpoložky HS sa takto spracovaný tabak a náhradky tabaku zatriedujú podľa účelu použitia, pričom do podpoložky HS 2403 10 patrí tabak na fajčenie, bez ohľadu na množstvo tabakových náhradiek v ňom prítomných a do podpoložiek HS 2403 91 až 2403 99 patrí tabak určený na iný účel použitia ako na fajčenie, napr. žuvací alebo šnupací tabak.

Krajský súd poukázal na vysvetlivky KN k podpoložkám 2403 10 10 a 2403 10 90, podľa ktorých sa za tabak na fajčenie považuje tabak, ktorý bol rezaný alebo inak rozdrobený, zvláknový alebo zlisovaný na pásky, ktorý možno fajčiť bez ďalšieho priemyselného spracovania. Podľa vysvetliviek výroby, ktoré pozostávajú výlučne alebo čiastočne z iných látok ako tabak, sú tiež zatriedené do týchto položiek za predpokladu, že sú v súlade s vyššie uvedenou definíciou. Výnimku tvoria výrobky vyrobené výlučne z iných látok ako tabak určené na lekárske použitie (30. Kapitola). Stanoviskom Výboru pre HS Svetovej colnej organizácie, publikovaným pod č. 2403.10/2 je usmernené zatriedenie tabaku do vodných fajok, pozostávajúceho zo zmesi tabakových listov, ovocím ochutenej melasy alebo cukru, glycerínu, aromatických extraktov a olejov, určeného na fajčenie vo vodných fajkách, do položky HS 2403 10. Podľa Vyhlášky ministra zahraničných vecí z 13. septembra 1988 o Medzinárodnom dohovore o harmonizovanom systéme opisu a číselného označenia tovaru a Protokole o jeho zmene je Slovenská republika ako zmluvná strana tohto Protokolu viazaná uplatňovať stanoviská vydané Výborom pre HS.

Podľa krajského súdu z deklarácie opisu dovezeného tovaru, z uvedenia žalobcu, na aký účel bol daný tovar dovezený, ako aj z Protokolu o skúške č. 7497/09 zo dňa 28. apríla 2009, vypracovaného Štátnym veterinárnym a potravinárskym ústavom, jednoznačne vyplýva, že predmetný tovar bol dovezený žalobcom na účely vlastnej spotreby na fajčenie vo vodných fajkách a na tento účel v množstve 10 kg bol aj použitý. Zo vzorky tovaru bolo nepochybne preukázané, že v ovocnej zmesi do vodnej fajky je obsiahnutý podiel tabaku vo výške 19,1%. Krajský súd nemal pochybnosti o odbornosti analýzy, podanej Štátnym veterinárnym a potravinovým ústavom, a preto podľa neho nebol dôvod, aby vo veci bolo vykonané ďalšie znalecké dokazovanie.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a žiadal, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj rozhodnutie žalovaného, a vec vrátil na

nové konanie. Vyčítal žalovanému, že sa nezaoberal jeho námietkami, že tovar bol prepustený do režimu voľný obeh na základe vyplnených tlačív JCD pracovníkmi tohto pracoviska na Letisku v Bratislave, keďže žalobca s tým nemal žiadne skúsenosti.

Žalobca sa nestotožnil s tvrdením žalovaného, že zaistený tovar - ovocné prísady do vodných fajok (melasa) s nomenklatúrnym zatriedením do podpoložky KN 2403 99 90 má mať iné zatriedenie, pretože podľa Vysvetliviek ku kombinovanej nomenklatúre Európskych spoločenstiev do nomenklatúry 2403 10 10 a 2403 10 90 sa zatrieduje tabak na fajčenie, tiež obsahujúci tabakové náhradky v akomkoľvek pomere. Tabak na fajčenie je tabak, ktorý bol rezaný alebo inak rozdrobený, zvláknový alebo zlisovaný na pásy, ktorý možno fajčiť bez ďalšieho priemyselného spracovania. Tabakový zvyšok, ktorý je spôsobilý na fajčenie a ktorý je dodávaný na maloobchodný predaj, je tabakom na fajčenie, ak nezodpovedá opisu pre cigary, cigarky alebo cigarety. Výrobky, ktoré pozostávajú výlučne alebo čiastočne z iných látok ako tabak, sú tiež zatriedené do týchto podpoložiek za predpokladu, že sú v súlade s vyššie uvedenou definíciou.

Žalobca ďalej uviedol, že z protokolárneho výsledku odbornej expertízy z Colného laboratória je zrejmé, že odobraté vzorky obsahujú cca 12% tabaku, čo znamená, že sa nemôže jednať o tabak na fajčenie, keďže nespĺňa citovanú definíciu, zvlášť v koexistencii s hustou tekutou hmotou „melasa“ bez samostatnej schopnosti horieť. Podľa žalobcu kontrolovaný tovar je potrebné zaradiť k výťažkom a esenciám použiteľným pre nomenklatúru 2403 - „Ostatný spracovaný tabak a spracované tabakové náhradky; „homogenizovaný“ alebo „rekonštituovaný“ tabak; tabakové výťažky a esencie“.

Žalobca zdôraznil, že posudzované vzorky nie je možné fajčiť bez ďalšieho priemyselného spracovania. Žalovaným zaistená „melasa“ nespĺňa ani požiadavku podľa § 4 ods. 3 písm. c/ zákona č. 106/2004 Z.z. o spotrebnej dani z tabakových výrobkov v znení neskorších predpisov.

Tvrdenie žalovaného, že zodpovednosť za obsah jednotného colného dokladu nesie colný deklarant, je nezákonné, nakoľko ten nevlastní špecializované laboratórium fungujúce pod štátnou kontrolou. Žalobca v tejto súvislosti uviedol, že ani špecializované laboratórium nedokázalo poskytnúť kvalifikovanú odpoveď na presné zloženie tovaru a urobilo tak iba na základe namáčania, sušenia, merania, úsudku a odhadu. Návrh žalobcu na vykonanie znaleckého dokazovania bol zo strany žalovaného bez logického odôvodnenia odmietnutý.

Žalobca namietal postup prvostupňového súdu, ktorý v sporných otázkach prisvedčil žalovanému napriek tomu, že v colnom sadzobníku na rok 2012 došlo k vytvoreniu samostatnej podpoložky KN 2403 11 00, do ktorej zatrieduje tabak do vodnej fajky špecifikovaný poznámkou 1 k podpoložkám tejto kapitoly. Zmeniť metodiku posudzovania, ktorá platila v minulosti na stav žalobcu, je neprípustné a prieči sa to právnomu poriadku Slovenskej republiky.

Pre prípad odmietnutia argumentov žalobcu a priklonenia sa odvolacieho súdu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Košiciach žalobca navrhuje, aby konanie vo veci bolo prerušené podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. s tým, že Súdnemu dvoru Európskeho spoločenstva bude predložená predbežná otázka k výkladu podľa kritérií tvoriacich predmet žalobného návrhu (melasa s minimálnym obsahom tabaku), vrátane aplikácie novoprijatých právnych predpisov ex post.

Žalovaný vo vyjadrení k podanému odvolaniu žalobcu uviedol, že zodpovednosť za správnosť údajov uvedených v písomnom colnom vyhlásení má podľa článku 199 ods. 1 nariadenia Komisie (EHS) č. 2454/1993 z 2. júla 1993, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (EHS) č. 2913/1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva, deklarant, pričom túto zodpovednosť nie je možné preniesť na colný úrad.

Pokiaľ ide o nomenklatúrne zatriedenie predmetného tovaru do podpoložky KN 2403 10 10 (tabak na fajčenie), v konaní bolo nesporne preukázané, že predmetom dovozu bol tabak určený na fajčenie do vodných fajok. Množstvo tabaku v zmesi bolo určené Štátnym veterinárnym a potravinovým ústavom,

pričom skutočnosť, že ide o tabak, je uvedená tiež výrobcom na obale tovaru. Pri posúdení nomenklatúrneho zatriedenia zmesi tabaku a iných látok, určených do vodných fajok, je irelevantné stanovenie presného pomeru jednotlivých zložiek zmesi, keďže rozhodujúcimi hľadiskami sú prítomnosť tabaku, tiež obsahujúceho tabakové náhradky, v akomkoľvek pomere, a tabak určený na fajčenie.

Žalovaný uviedol, že žalobca sa mylne domnieva, že v konaní došlo k retroaktívnej aplikácii neskôr vydaného právneho predpisu. Nariadenie Komisie č. 1006/2011 z 27. septembra 2011, ktorým sa mení a dopĺňa príloha I k nariadeniu Rady (EHS) č. 2658/87 o colnej a štatistickej nomenklatúre a o Spoločnom colnom sadzobníku, nebolo v uvedenej veci aplikované. Žalovaný síce poukázal na právnu úpravu účinnú od 1. januára 2012, avšak nie v správnom konaní, ale len v súdnom konaní, a to výlučne na podporu svojich tvrdení ohľadne porovnania právnej úpravy nomenklatúrneho zatriedovania tabakov do vodných fajok účinnej pred 1. januárom 2012 a právnej úpravy účinnej po tomto dátume.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalovaný navrhol, aby najvyšší súd potvrdil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach a účastníkom nepriznal právo na náhradu trov konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 vetou prvou O.s.p. a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno vyhovieť.

V správnom súdnictve preskúmajú súde na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb.

Predmetom súdneho prieskumu v tomto konaní je zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, ktorým bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie Colného úradu Košice o dodatočnom vymeraní colného dlhu a vyrubení rozdielu dane z tabakových výrobkov a dane z pridanej hodnoty, ktorý vznikol prepustením tovaru, ktorý podlieha dovozným platbám, do režimu voľný obeh prijatím vyhlásenia v colnom konaní č. 0524210907844 z 8. apríla 2009. V uvedenom colnom vyhlásení bol tovar deklarovaný ako „ovocné prísady do vodných fajok“ a zatriedený do podpoložky kombinovanej nomenklatúry 2403 99 90 (tabak, ktorý nie je určený na fajčenie), pričom následne vykonanou kontrolou (podľa článku 78 Colného kódexu) colný úrad dospel k záveru, že predmetný tovar má byť zatriedený do podpoložky 2403 10 10 (tabak určený na fajčenie).

Po oboznámení sa s predloženým spisom krajského súdu najvyšší súd konštatuje, že námietky žalobcu uvádzané v odvolaní proti rozsudku krajského súdu sú v podstate totožné s jeho námietkami uvádzanými v žalobe, s ktorými sa už vysporiadal krajský súd v napadnutom rozsudku. Najvyšší súd sa s rozhodnutím krajského súdu a s jeho právnym posúdením veci, vyjadreným v odôvodnení rozsudku, stotožňuje a na zdôraznenie jeho správnosti považuje za vhodné uviesť nasledovné.

Žalobca namieta nesprávnosť nomenklatúrneho zatriedenia ním dovezeného tovaru, avšak najvyšší súd nevidí pochybenie v zatriedení tovaru, tak ako ho vykonal žalovaný, a to s poukazom na právne normy upravujúce kombinovanú nomenklatúru vo vzťahu k skutkovým zisteniam. Toto zatriedenie pritom správny orgán dostatočne vysvetlil v odôvodnení svojho rozhodnutia. Výsvetlivky ku kombinovanej nomenklatúre, ktoré v odvolaní žalobca cituje na podporu svojich tvrdení o nesprávnosti zatriedenia zmesi do vodných fajok do podpoložky KN 2403 10 10, hovoria presne o opaku, teda, že dovezená zmes do vodnej fajky (podľa svojho zloženia) zodpovedá zneniu položky KN 2403 10 - „Tabak na fajčenie, tiež obsahujúci náhradky tabaku v akomkoľvek pomere“, a to podľa vysvetliviek harmonizovaného systému (ktoré sú súčasťou Medzinárodného dohovoru o harmonizovanom systéme opisu a číselného označovania tovaru), ako aj podľa Výsvetliviek ku kombinovanej nomenklatúre

Európskych spoločenstiev (2008/C 133/01). Žalobca namieta, že do podpoložiek KN 2403 10 10 a 2403 10 90 možno zaradiť len „tabak na fajčenie“, pričom tento tabak „možno fajčiť bez ďalšieho priemyselného spracovania“. Toto tvrdenie žalobcu je súladné s vysvetlivkami ku kombinovanej nomenklatúre. Tvrdenie žalobcu, že ním dovezený tovar nemožno zatriediť do citovanej položky, však nie je súladné so zisteným skutkovým stavom.

Sám žalobca uviedol, že posudzovaný tovar spotreboval „na fajčenie“. Podiel tabaku bol podľa skúšky vykonanej Štátnym veterinárnym a potravinovým ústavom určený vo výške 19,1%, pričom podľa vysvetliviek do podpoložiek KN 2403 10 10 a 2403 10 90 sú tiež zatriedené výrobky, ktoré pozostávajú výlučne alebo čiastočne z iných látok ako tabak (s výnimkou takýchto výrobkov určených na lekárske použitie), za predpokladu, že sú v súlade s definíciou uvedenou v týchto vysvetlivkách (Tabak na fajčenie je tabak, ktorý bol rezaný alebo inak rozdrobený, zvláknový alebo zlisovaný na pásy, ktorý možno fajčiť bez ďalšieho priemyselného spracovania. Podľa uvádzanej definície tabakom na fajčenie je tabak, ktorý možno fajčiť bez ďalšieho priemyselného spracovania, pričom žalobca tvrdí, že pri posudzovanom tovare to nie je možné. Najvyšší súd k tvrdeniam žalobcu uvádza, že nestačí, ak žalobca cituje právne normy a následne konštatuje, že uvedené právne normy sa nevzťahujú na jeho prípad. Takáto argumentácia žalobcu nemá žiadnu výpovednú hodnotu a nemôže preto ani svedčiť o pravdivosti tvrdenia žalobcu. Tvrdenie, že pri posudzovanom tovare sa nejednalo o tabak na fajčenie, ktorý možno fajčiť bez ďalšieho priemyselného spracovania, žalobca nepodložil žiadnymi faktickými informáciami. Sám tvrdil, že tovar spotreboval na fajčenie, a neuviedol žiadne informácie o tom, akým priemyselným spracovaním musela dovážaná zmes do vodných fajok prejsť predtým, ako ju bolo možné spotrebovať na fajčenie. Žalobca opakovane argumentuje, že posudzovaný tovar nespĺňa definíciu tabaku na fajčenie, zvlášť „v koexistencii s hustou tekutou hmotou „melasa“ bez samostatnej schopnosti horieť“. K tomuto je potrebné znovu poukázať na vysvetlivky k položky KN 2403 10 - „Tabak na fajčenie, tiež obsahujúci náhradky tabaku v akomkoľvek pomere“, z ktorých je zrejmé, že sa nemusí jednať o čistý tabak (v takom prípade by sa tovar zatriedoval do inej podkapitoly colného sadzovníka). K tvrdeniu žalobcu, že v posudzovanom tovare bol zistený len minimálny obsah tabaku, čo podľa neho „plne zodpovedá tabakovým výťažkom a esenciám“, najvyšší súd cituje vysvetlivky HS k tabakovým výťažkom a esenciám: „Tieto kvapaliny sú získané lisovaním zvlhčených listov alebo varením tabakového odpadu, vo vode. Používajú sa na výrobu insekticídov alebo prípravkov na ničenie parazitov.“ (Len na okraj najvyšší súd poznamenáva, že žalobca uvádza zistený obsah tabaku vo výške 12%, pričom podľa predloženého protokolu o skúške je obsah tabaku 19,1%).

O zistenie obsahu tabaku v zmesi požiadal Štátny veterinárny a potravinový ústav sám žalobca, a to zrejme na tom základe, že sa domnieval, resp. mal vedomosť o tom, že dovezená zmes do vodných fajok tabak obsahuje. Pokiaľ si žalobca chcel byť istý zatriedením tovaru, mohol využiť zákonný postup a požiadať o záväznú informáciu Colný úrad Bratislava, ktorý je na vydanie takej informácie oprávnený zo zákona (§ 10 zákona č. 652/2004 Z.z. o orgánoch štátnej správy v colníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov). Ak deklarant o vydanie záväznej informácie v colnom konaní nepožiada, nemôže prenášať zodpovednosť za správnosť údajov uvádzaných v colnom vyhlásení na colný úrad. Najvyšší súd zdôrazňuje, že colný úrad v colnom konaní nerozhoduje o správnosti údajov uvádzaných v colnom vyhlásení. Colné vyhlásenie podáva deklarant, ktorý je zodpovedný za správnosť údajov v ňom uvedených (čl. 199 ods. 1 Nariadenia komisie (EHS) č. 2454/1993, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (EHS) č. 2913/1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva v znení neskorších zmien a doplnkov). Colný úrad prijatie colného vyhlásenia potvrdí, prijatím colného vyhlásenia však záväzne nerozhoduje o správnosti nomenklatúrneho zatriedenia dovážaného tovaru.

Záverom považuje najvyšší súd za potrebné zdôrazniť, že v prejednávanej veci sa v žiadnom prípade nejedná o retroaktívne uplatňovanie právnych noriem. Z napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že žalovaný uplatňoval právnu úpravu účinnú v čase dovozu tovaru. Skutočnosť, že v neskoršie platnom Colnom sadzovníku došlo k vytvoreniu samostatnej podpoložky KN, do ktorej sa zatrieduje tabak do vodnej fajky, neznamená, že tabak do vodnej fajky dovezený v čase, keď nebol takto výslovne v Colnom sadzovníku pomenovaný, nemožno zatriediť do podpoložky KN. V Colnom sadzovníku nie sú výslovne

pomenované všetky existujúce výrobky na trhu, takáto normatívna úprava by nebola v praxi možná. Colný sadzobník obsahuje triedenie tovaru podľa jeho druhu, pričom z poznámok, vysvetliviek a zo znenia jednotlivých položiek možno predpísaným postupom, so zreteľom na charakter, zloženie a vlastnosti konkrétneho výrobku, dospieť k zatriedeniu dovážaného výrobku do konkrétnej položky KN.

Pokiaľ ide o návrh žalobcu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a predloženie predbežnej otázky Súdnemu dvoru Európskej únie a požiadanie o výklad právnych predpisov vzťahujúcich sa na predmet konania, vrátane aplikácie novoprijatých právnych predpisov ex post, najvyšší súd tomuto návrhu nevyhovel, nakoľko nebol opodstatnený. Skutočnosť, že žalobca nesúhlasí s aplikovaním právnych noriem správnym orgánom, a následne aj súdom, ešte neznamená, že vo veci vyvstala potreba stanovenia hraníc aplikácie komunitárneho práva a jeho výkladu. Ako vyplýva z vyššie uvedeného, právne normy boli aplikované v prejednávanom prípade správne a nevyvstali reálne pochybnosti o ich jasnosti a spôsobe uplatňovania.

Ako už bolo vyššie uvedené, Najvyšší súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok krajského súdu je vecne správny a odôvodnený v súlade so zákonom, preto ho podľa § 219 ods. 2 O.s.p. potvrdil.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko žalobca v konaní nebol úspešný a žalovanému správnomu orgánu právo na náhradu trov konania podľa zákona neprináleží.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.